

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **B. A.**, zast. JUDr. Ladislavou Palatinovou, advokátkou, se sídlem Kroměříž, Vejvanovského 468, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2005, č. j. 11 Az 5/2005 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 9. 2005, č. j. 11 Az 5/2005 – 27, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2003, č. j. OAM-7417/VL-12-HA08-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nevztáhl překážku vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel namítal, že nebyl řádně předvolán k ústnímu jednání, čímž bylo porušeno jeho právo na projednání věci v jeho přítomnosti. Uvedl, že Městský soud v Praze pochybil, když doručoval písemnosti na adresu V, M P 754, neboť dne 7. 4. 2003 žalovaný udělil stěžovateli souhlas se změnou místa hlášeného pobytu na adresu P, Z 75. Městský soud v Praze tak doručoval písemnosti do místa, kde stěžovatel nebyl hlášen k pobytu a nezdržoval se. Stěžovatel tvrdil, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zachována, a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl stěžovateli uložen na poště P dne 20. 9. 2005 poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovní doručovatelkou na adrese V, M P 754. Uloženou zásilku si stěžovatel přes opakovanou výzvu pošty v úložní době nevyzvedl, a proto byla vrácena zpět Městskému soudu v Praze.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 46 odst. 6 o. s. ř. byla-li písemnost doručována na adrese, která je vedena podle zvláštního právního předpisu jako místo pobytu fyzické osoby, nebo na adrese, kterou fyzická osoba sdělila soudu a požádala o doručování na ni (odstavec 1), anebo na adrese, kterou fyzická osoba jinak označila soudu jako místo, kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popřípadě jako místo, kam jí mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do 3 dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastížena, a v době do 3 dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, v době do 10 dnů od uložení.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Nejvyšší správní soud s ohledem na skutečnosti uvedené v kasační stížnosti nejprve zkoumal místo pobytu stěžovatele v době, kdy byl stěžovateli doručován napadený rozsudek. Z evidence žalovaného Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel byl skutečně od dubna 2003 hlášen k pobytu na adrese P, Z 75. Ode dne 29. 6. 2004 byl však stěžovatel hlášen k pobytu na adrese V, M P 754. Teprve ode dne 13. 9. 2006 je stěžovatel znovu hlášen k pobytu na adrese Prostějov, Západní 75. Je tedy zřejmé, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován do místa, kde byl v té době hlášen k pobytu.

Za dané situace bylo na stěžovateli, aby prokázal, že se na adrese, kam mu byl napadený rozsudek doručován, v době jeho doručování nezdržoval. Stěžovatel této své povinnosti nedostál a neunesl důkazní břemeno, neboť pouze obecně uvedl, že se na této adrese nezdržoval, aniž toto tvrzení jakkoliv konkretizoval nebo podložil důkazy.

Nejvyšší správní soud současně poukazuje na skutečnost, že stěžovatel je podle § 78 odst. 1 zákona o azylu povinen se do 3 pracovních dnů ode dne změny místa pobytu přihlásit k pobytu u útvaru policie. Z ustanovení § 33 zákona o azylu dále vyplývá povinnost stěžovatele oznámit změnu místa pobytu soudu.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal, že by se v době doručování napadeného rozsudku nezdržoval v místě hlášeného pobytu, kam mu byl tento rozsudek doručován, a rovněž v předmětném období neoznámil příslušnému policejnímu orgánu ani soudu změnu místa pobytu, vychází Nejvyšší správní soud z toho, že doručení napadeného rozsudku nebylo neúčinné ve smyslu § 46 odst. 6 o. s. ř.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud uzavírá, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2005, č. j. 11 Az 5/2005 – 27, byl stěžovateli účinně doručen tzv. fikcí doručení, která nastala dne 30. 9. 2005, tedy poslední den desetidenní lhůty stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou stěžovatele na poště P .

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pátek dne 30. 9. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 1. 10. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 14. 10. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 14. 10. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Městskému soudu v Praze na poště K. pod č. x až dne 12. 9. 2006, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2005, č. j. 11 Az 5/2005 – 27, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu